

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/122/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200921
Dátum vydania rozhodnutia:	09.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200921.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: N. C., bytom XXX XX E. S. N. XXX, právne zastúpený: JUDr. Eva Borovská, advokátka, AK Bratislava, Štefánikova 7, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku úrazovej renty, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. mája 2014, č. k. 12Sd/300/2013-39, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22. mája 2014, č. k. 12Sd/300/2013-39, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. mája 2014, č. k. 12Sd/300/2013-39, potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 6114-14/2013-BA zo dňa 23. septembra 2013, ktorým bol navrhovateľovi priznaný nárok na úrazovú rentu podľa § 272 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal a v rozsahu podaného odvolania, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a je potrebné ho potvrdiť. Mal za to, že odporkyňa vo veci zistila riadne úplný skutkový stav veci, pri svojom rozhodovaní správne vychádzala z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. januára 2012, sp. zn. 15Sd/234/2011-36 a predovšetkým z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. júna 2013, sp. zn. 9So/72/2012.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Je presvedčený, že odporkyňa i súd postupovali nesprávne, pretože suma 1745,-Sk navrhovateľovi za mesiac december (konkrétne k 31.12.2003) nepatrila, bola len vypočítaná z podkladov získaných za mesiac december 2003 (priemerného zárobku navrhovateľa z čiastočného invalidného dôchodku a z pravdepodobného príjmu, ktorý súd vypočítal zo zárobkov iných zamestnancov, ktorí v mesiaci december pracovali u odporcu, pričom aj príjem - mzda týmto zamestnancom bola vyplatená vo forme mzdy v mesiaci január 2004). Argumentoval, že keby mu táto suma k 31.12.2003 patrila, tak by Okresný súd Prievidza priznal navrhovateľovi úrok od 01.01.2004 a nie o mesiac neskôr (od 01.02.2004). Tým, že súd rozhodnutie odporkyne potvrdil, dospel podľa navrhovateľa k nesprávnemu právnemu záveru, pochybil, nesprávne posúdil skutkový stav, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil.

Navyše, svojim postupom odňal navrhovateľovi právo konať pred súdom, keď k zásadným a rozhodujúcim skutočnostiam vôbec nezaujal stanovisko, neodôvodnil a neuviedol, prečo tak zásadné námietky navrhovateľa neakceptoval. Odôvodnenie rozhodnutia je pre navrhovateľa nepresvedčivé a nespôsobilé vyvolať dojem, že ide o rozhodnutie spravodlivé a správne.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako zákonný a vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Na pojednávaní krajského súdu konanom dňa 22. mája 2014 vzniesla právna zástupkyňa navrhovateľa viacero námietok. Argumentovala, že odporkyňa v právnej veci jej mandanta mala a bola povinná rozhodnúť tak, že v napadnutom rozhodnutí mala byť premietnutá zmena, ktorá je účinná od 01.01.2008 a to novelou zákona o sociálnom poistení č. 555/2007, pričom tento postup odporkyňa nedodržala, pričom nie je pravdou jej tvrdenie, že žiadosť navrhovateľ podal až 18.11.2013, pretože za žiadosť sa v zmysle zákona považuje akékoľvek podanie, ktoré smeruje k tomu, aby sa premietla táto zákonná úprava. Navrhovala rozhodnutie odporkyne zrušiť z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a e/ O.s.p. a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie. Domáhala sa tiež toho, aby odporkyňa aj za obdobie od 01.01.2004 navrhovateľovi platila sumu 3.160,- Sk a nie 1.745,-Sk, pretože k 31.12.2003 bola splatná iba suma 3.160,-Sk.

V odvolaní preto navrhovateľ namietal, že krajský súd sa s týmto názorom nevysporiadal, nezaujal k nemu žiadne stanovisko, pričom išlo o vec zásadného významu. Rozhodnutie je preto nejasné, nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Krajský súd podľa neho pochybil tiež tým, že nezohľadnil námietku, že odporkyňa v rozhodnutí neuviedla sumu, ktorá je ku dňu vydania rozhodnutia splatná. Nijako nezdôvodnil, prečo túto námietku neakceptoval a prečo považoval rozhodnutie za správne aj keď neobsahovalo sumy, ktoré boli z titulu úrazovej renty za obdobie o ktorom sa rozhodovalo vyplatené a neobsahovalo ani čiastku, ktorú odporkyňa má doplatiť po tom, čo rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a vykonateľnosť.

Procesným právom účastníka je aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Odvolací súd je toho názoru, že krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal. Krajský súd v napadnutom rozsudku síce podrobne popísal skutkový stav, vrátane tvrdení ako navrhovateľa tak aj odporkyne, avšak vznesené argumenty nevyhodnotil a k tvrdeniam účastníkov svoj právny názor nezaujal. Jasne a výstižne neuviedol svoje úvahy akým spôsobom a z akého dôvodu, ani to, s poukazom na ktoré zákonné ustanovenia a zistené skutočnosti, dospel k právnomu záveru uvedenému vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku, a to ani stručne. Odvolací súd preto námietky vznesené navrhovateľom považoval za náležité a dôvodné.

Preto, pokiaľ krajský súd v závere svojho rozhodnutia len stroho konštatoval, že zhodnotil zistené skutočnosti a v rozsudku citované zákonné ustanovenia, pričom skutkový stav zistený odporkynou považoval za riadny a úplný, navyše v súlade s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. januára 2012, jeho rozhodnutie odvolací súd považoval za nepreskúmateľné.

Nedostatok dôvodov rozhodnutia súdu a tým aj jeho nezrozumiteľnosť je rovnako dôvodom na jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2

O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd v kontexte vyššie uvedeného rozhodne opätovne. Svoj právny názor náležite odôvodní tak, aby bolo zrejmé, ktoré skutočnosti považoval v konaní za preukázané a ktoré nie. Uvedie tiež, z akých dôvodov a vzhľadom na ktoré zákonné ustanovenia k nemu dospel. Predovšetkým svoju právnu úvahu a záver, ku ktorému po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel, jasným a zrozumiteľným spôsobom odôvodní tak, že zároveň vyhodnotí argumenty účastníkov z hľadiska ich relevancie a vplyvu na právny záver, ktorý prijal. V novom rozhodnutí krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.